

FÉNYÍRDA

Csodás menekülések

tást” kihasználható egy presszóterasz is épült hozzá.

Az első tervek szerint az egészet mindenestül lebontották volna, de végül a mostani felújítás során csak ezt és a belső térosztásokat fejtették le a legyezőházzról: a jellegzetes, transzparens szerkezetet helyreállították.

Az itt látható két, 1972-ben készült fénykép ugyancsak a csodának köszönhető menekülését. Az UVATERV fényképkollekciója tavaly márciusban kis híján áldozatul esett egy pincetűznek, lényegében napokkal azelőtt, hogy a Fortepan szerkesztői biztonságba tudták volna helyezni. A még menthető, kormos negatívokat önkéntesek tisztították meg. A beszkenelt anyag pár héttel ezelőtt került fel a Fortepan honlapjára. (N. K. J.) ●

A Moszkva téri legyezőépületben az átépítésre váró Széll Kálmán tér utolsó hónapjaiban már igazán nehéz volt meglátni a szepet. A bódékkal körberagasztgatott, vedlett burkolatú, elkoszolódott üvegfelületeivel vaksin hunyorgó metrókijáró mindennek látszott, csak védendő örökségelemnek nem. Éppen ezért nem pusztá döntéshozói bölcsesség, hanem roppant mázli is, hogy az egyébként légiesen elegáns építmény új életre kelve a rekonstruált tér ékévé válhat.

Véletlenek során múlt már a megépülése is. Az ötvenes években, amikor legalább annyira építettek megaóvóhelyet, mint földalatti vasutat, a Népstadion állomásról ismerthez hasonló zömök, kupolás, szocreál képzőművészeti alkotásokkal díszített építményt szántak ide is. Bár a tervező, *Szórád Vilmos* még 1955-ben lazított kicsit a bunkerjellegesen, a megvalósításba végül bele sem fogtak. Aztán mikor újraindult a metróberuházás, már egészen más kívánalmaknak kellett megfelelnie egy metrókijáratnak. *Czeglédi István* épülete áttetsző volt és merész formájú, korszerű anyagokat használt, és a „szép kilá-

